

ת"פ 26327/04/22 - מדינת ישראל נגד מיכאל לוין

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 26327-04-22 מדינת ישראל נ' לוין(עציר)

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	מיכאל לוין (עציר)

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי - עבירה לפי סעיף 216 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (**להלן: "חוק העונשין"**), איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, ניסיון לתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין + סעיף 25 לחוק העונשין, תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת ידידים אשר היו מנהלים לסירוגין מערכת יחסים אינטימית.

בתאריך 8.4.22 בסמוך לשעה 05:30, הגיע הנאשם לביתה של המתלוננת בקרית ים כשהוא בגילופין וכאשר השניים נמצאים בחדר השינה, דרש מהמתלוננת כי תקיים עמו יחסי מין אולם המתלוננת סירבה. בהמשך לכך תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהיכה אותה מספר מכות אגרוף וסטירות לעבר ראשה, פניה ופלג גופה העליון ומעצמת המכות נפלה המתלוננת למיטה. בעקבות האמור, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות המטומה בעינה וסימנים אדומים בגבה. המתלוננת בעקבות מעשיה, הזעיקה את משטרת ישראל לביתה.

על פי עובדות כתב האישום, כאשר הגיעו השוטרים מוריה סדון ודניאל אביבי (**להלן: "השוטרים מוריה ודניאל"**) לבית המתלוננת, איים עליהם הנאשם בפגיעה בחייהם וניסה לתקוף אותם בכך שיצא לכיוונם כשהוא אוחז בחרב שאורך להבה 40 ס"מ, נופף לעברם תוך שהתקדם לכיוונם עד אשר נאלצו השוטרים לצאת מבית המתלוננת. הנאשם הצליח להוציא את השוטרים מוריה ודניאל מהבית, נעל אחריו את דלת הכניסה והמתלוננת עמו בתוך הבית וסירב לפתוח את דלת הכניסה למרות קריאותיהם החוזרות ונשנות של השוטרים כי יפתח את הדלת עד אשר נאלצו לפרוץ את הדלת ולהיכנס לבית דרך המרפסת של הבית השכן.

בעודם של השוטרים מנסים לפרוץ את דלת ביתה של המתלוננת, פירק הנאשם את הלהב מידיית החרב והשליכם דרך החלון.

בהגיעו של הנאשם לתחנת משטרת זבולון, בעודו ממתין בתא המעצר, איים הנאשם על השוטר מיכאל יאקיסמוב (להלן: "השוטר מיכאל") באומרו לו: **"תודה שבאתם משטרה בזמן אם לא הייתי הורג אותה"** והמשיך לאיים על השוטר מיכאל בפגיעה בחייו ובגופו ובחייהם וגופם של שוטרי תחנת משטרת זבולון באומרו לו: **"אם לא תוציא אותי, אני אזרוק פה רימון בלאט"**. באותן נסיבות התנהג הנאשם בצורה פרועה בתא המעצר בכך שהשליך לעבר השוטר מיכאל כוס מים והשליך סיגריות אל מעבר לתא.

ראיות לעונש מטעם התביעה

3. מטעם התביעה הוגשו כראיות לעונש לוח תצלומים - **ת/1**, דיסק מצלמות גוף - **ת/2**, גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם - **ת/3**, לחובתו ארבע הרשעות קודמות ובין היתר הושת על הנאשם מאסר על תנאי בן ארבעה חודשים - **ת/4**.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה טענה לנסיבות ביצוע העבירות והדגישה כי מדובר בנסיבות חמורות כאשר הנאשם נקט באלימות כלפי המתלוננת ודרש עליה בעלות באופן מובהק ולא הפרה ממנה. ב"כ המאשימה הפנתה למצלמות הגוף של השוטרים וציינה שהמצב בו מצאו השוטרים את המתלוננת כשהיא מושפלת, חצי עירומה וחוששת לחייה מדבר בעד עצמו. ב"כ המאשימה טענה שמדובר באירוע מתגלגל שסופו בתא המעצר בו היה הנאשם ואיים על השוטרים. ב"כ המאשימה טענה שלא הובעה כל נזקקות מהנאשם ולא ביקש להפנותו לשירות המבחן. ב"כ המאשימה טענה שמעשיו של הנאשם מהווים פגיעה קשה בערכים חברתיים מוגנים ועתרה למתחם ענישה שנע בין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון ועד לעונש של 36 חודשי מאסר בפועל ברף העליון לצד ענישה נלווית. כאשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש לו עתרה טענה ב"כ המאשימה שמדובר בנאשם שלחובתו ארבע הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות כנגד שוטרים, שוד, החזקת סכין, התנהגות פרועה ועוד. לחובתו של הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי ברי הפעלה בתיק זה. ב"כ המאשימה ביקשה ליתן משקל לשיקול של הרתעת היחיד שכן מדובר במי שחוזר פעם אחר פעם על התנהגותו תוך זילות בחוק ובמערכת המשפט. לפיכך, עתרה המאשימה לעונש שלא יפחת מ- 24 חודשי מאסר בפועל, הפעלת עונש מאסר על תנאי של 4 חודשים במצטבר לעונש שיושת על הנאשם, מאסר על תנאי שיחול על כל עבירה בה הורשע הנאשם, קנס כספי, התחייבות כספית להימנע מעבירה ופיצוי כספי משמעותי ומרתיע לנפגעת העבירה.

5. ב"כ הנאשם הלן כנגד המתחם לו עתרה המאשימה וציין כי מדובר בשלוחת תביעות שעותרת למתחם שאינו עולה בקנה אחד עם הנחיות חטיבת התביעות. בענייננו טען ב"כ הנאשם אין מדובר בבת זוג ועל כן הפסיקה אותה אזכרה ב"כ המאשימה אינה תואמת את נסיבות תיק זה. כאשר לנסיבות ביצוע העבירות טען ב"כ הנאשם שהנאשם נבהל כאשר הגיעו השוטרים והלך לחדר ומצא מה שהיה בבית וכי מדובר בחפץ נוי

שתלוי על הקיר. בעיצומו של האירוע שני שוטרים כך נטען נכנסו דרך החלון ולא הודיעו לשוטרים שבדלת שהאירוע למעשה נגמר. כאשר היה הנאשם עם המתלוננת בדירה לאחר שהשוטרים יצאו מהבית לא עשה לה מאומה ולא פגע בה. ב"כ הנאשם ציין פעם אחר פעם את העובדה שהנאשם היה שיכור. גם בתחנת המשטרה לטענת ההגנה הנאשם ביקש לעשות את צרכיו ואילו השוטרים עמדו וצילמו אותו בתא העצורים. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם הודה מיד בהזדמנות הראשונה עם תיקון כתב האישום וחסך את עדות המתלוננת ועדים נוספים. הוסיף וטען ב"כ הנאשם שמצבו של הנאשם ותנאי כליאתו קשים. במסגרת הטיעונים לעונש הגיש ב"כ הנאשם את הנחיות חטיבת התביעות - **נ/1** ואסופת פסיקה - **נ/2**. הסנגור ביקש לקבוע מתחם ענישה שתחילתו מספר חודשי מאסר ברף התחתון. סיכומו של דבר עתר ב"כ הנאשם לעונש מידתי. באשר לעונש המאסר על תנאי ביקש הסנגור להפעיל את המאסר על תנאי חלקו בחופף וחלקו במצטבר לעונש שיושת על הנאשם.

6. הנאשם בדברו ציין שפעם ראשונה שהיכה את המתלוננת והוסיף עוד שהיה עצבני ושיכור וביקש להתחשב במצבו ובעובדה כי הוא סועד את אמו המבוגרת.

דין והכרעה

7. תיקון 113 לחוק העונשין קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.

8. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם ירצו העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ראה בעניין זה : ע"פ 8641/12 סעד נ' **מדינת ישראל** ; ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל להלן: "עניין ג'אבר"**). בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד. בענייננו מדובר באירוע מתגלגל ואולם על פי מבחן הקשר ההדוק אני סבורה כי מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד.

9. הנאשם פגע פגיעה חמורה בערכים חברתיים מוגנים של שמירת ביטחונה האישי של המתלוננת ושמירת שלמות גופה וכן חופש הבחירה של המתלוננת. ניתן רק לתאר את תחושתה של המתלוננת שהנאשם רצה לכפות עצמו עליה ודרש ממנה לקיים עימו יחסים אינטימיים בניגוד לרצונה וכאשר לא הסכימה תקף אותה. מדובר בהשפלה ופגיעה ברצונותיה של המתלוננת שנראתה מבוהלת כאשר הגיעו השוטרים לדירה. אם לא די בכך הנאשם לקח חרב

שהיתה תלויה על הקיר לנוי ונופף עם החרב לעברם של השוטרים שהגיעו למקום וכאשר נסוגו לאחור, הנאשם סגר את הדלת כשהוא והמתלוננת בתוך הדירה. אין כל משמעות לעובדה שבשלב זה הנאשם לא פגע במתלוננת, רגעי הפחד והחרדה הברורים מסיטואציה זו מלמדים על פגיעה קשה בערכים חברתיים מוגנים. תיעוד ממצלמות הגוף של השוטרים מלמד על השתלשלות האירוע החמור.

בהמשך הנאשם איים על שוטרים שיפגע בחייהם. הערכים המוגנים שנפגעו בעבירות כלפי השוטר הינם הגנה על יכולת גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם ולשמור על הסדר הציבורי.

10. מדיניות הענישה במקרים דומים מלמדת על מנעד רחב. מן הסתם לא ניתן למצוא פסיקה התואמת באופן מלא לנסיבות תיק זה.

אפנה לפסיקה רלוונטית במקרים שנסיבותיהן דומות:

רע"פ 3469/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל** (21.5.15) דחה בית המשפט העליון בקשה לרשות ערעור של המבקש, שהורשע בגין עבירות אלימות כלפי אשתו והיזק בזדון. במקרה זה דובר בשני מקרי אלימות, כאשר במקרה הראשון המבקש סטר בפניה של המתלוננת וגרם לה לשטף דם ליד עינה ולחתך בשפה, ובמקרה הנוסף הצליף עם חגורה בישבנה של המתלוננת. בית המשפט קמא קבע שני מתחמים זהים בגין כל אירוע אלימות וחפף אותם. **המתחם שנקבע הוא בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של המשיב נגזר ל- 10 חודשי מאסר בפועל.** בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור.

רע"פ 3077/16 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (2.5.16). במקרה זה המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, "משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". **בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה ל- 14 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל.**

ת"פ 31062-04-15 **מדינת ישראל נ' מרדאני** (7.7.15). המשיב הורשע בעבירה של תקיפה סתם ואיומים. המשיב תקף את בת זוגו בכך שדחף אותה, הפיל אותה ארצה ולאחר מכן איים עליה וכל זאת כשהיא בהריון. **בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל- 10 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בע"ש.** בנוסף הפעיל בית המשפט קמא עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים באופן חופף לעונש בגין תיק זה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של הנאשם, באופן שקבע כי יש להפעיל את מאסר על תנאי חלקו במצטבר וחלקו בחופף, **כך שבסופו של יום נגזר על המשיב לרצות עונש של 9 חודשי מאסר בפועל.**

עפ"ג (חי) 33615-05-13 **ג' נ' מדינת ישראל** (23.7.13). המערער תקף את המתלוננת, בת זוגו, בכך שחנק אותה, הפעילה ארצה וחבט בישבנה ואף איים עליה שיהרגה, במידה ותפנה למשטרה. בית המשפט קמא קבע כי מתחם

העונש ההולם נע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, גזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בר הפעלה של 12 חודשים באופן מצטבר, כך שבפועל על המערער נגזר לרצות עונש של 25 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המערער.

ת.פ. 16195-02-15 **מדינת ישראל נ' עמאש** (28.4.15). במקרה זה הורשע הנאשם בתקיפת אשתו באמצעות מקל וגרימת חבלות של ממש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר.

ת"פ 18972-07-13 **מדינת ישראל נ' ליברכט** (4.2.14), הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירה של איומים כלפי בת זוגו לשעבר. לנאשם היה עבר פלילי שאינו מכביד, והוא נידון ל- 7 חודשי מאסר ומחצה, בפועל.

ת"פ 44843-03-16 **מדינת ישראל נ' קליצבסקי** (25.12.16) בו נידון נאשם ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין איומים חוזרים ונשנים על בן זוגו לשעבר (לצד עבירות נלוות).

11. באשר למדיניות הענישה בעבירות כלפי שוטרים הרי שסקירת הפסיקה מלמדת כי נקבעו בעניינם של נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות נגד שוטרים שאין כוללות אלימות פיזית מתחמי עונש שתחתיתם במאסר מותנה וסופם במאסר לתקופה הנעה עד שנה אחת (ראו למשל: ת"פ (שלום ראשון לציון) 32019-03-16 **מדינת ישראל נ' בן שקד**, (15.02.2017); ת"פ (שלום עכו) 1202-03-12 **מדינת ישראל נ' מופק שאהין**, [(28.05.2013); ת"פ (שלום חדרה) 13554-12-11 **מדינת ישראל נ' עלי אגבאריה**, (21.11.2013); ות"פ (שלום באר שבע) 20667-02-15 **מדינת ישראל נ' מחמד אלטורה**, (10.01.2016); ע"פ (מח' נצ') 55743-06-15 **סימנדויב נ' מדינת ישראל** (6.10.15); בת"פ (ת"א) 39685-04-13 **מדינת ישראל נ' מעודה** (16.11.15); ע"פ (מח' נצ') 47731-04-14 **שתיני נ' מדינת ישראל** (18.6.2014); בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 1079-04-14 **יטזב נ' מדינת ישראל** (17.6.2014); בת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' אברהמי** (3.1.13).

12. במכלול השיקולים אני קובעת שמתחם הענישה בנסיבות תיק זה כולו נע בין עונש של 10 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 24 חודשי מאסר בפועל ברף העליון בנוסף לענישה נלווית.

13. בנסיבות תיק זה לא מצאתי לנכון לחרוג ממתחם הענישה לקולה או לחומרה.

14. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הרי שלחומרה נתתי משקל של ממש לעברו הפלילי של הנאשם הכולל עבירות מגוונות, החל מעבירות כנגד שוטרים וכלה בעבירות של אלימות. כל אלה מלמדים שעונשים שהושחו על הנאשם בעבר לא הועילו ולא הרגיעו אותו מלעבור עבירות נוספות. לחובתו של הנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה של 4 חודשים. לקולה נתתי משקל לעובדה שהנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו וחסך את עדותה של המתלוננת ויתר העדים. כמו כן נתתי משקל לנסיבותיו האישיות של

הנאשם כעולה מטיעוני הסנגור. באשר לאופן הפעלת המאסר המותנה לא מצאתי כי ישנם טעמים מיוחדים שלא להפעיל את המאסר על תנאי במצטבר לעונש שיושג על הנאשם בתיק זה.

15. אשר על כן, במכלול השיקולים לקולה ולחומרה אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

16 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 8.4.22 .

אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי מת"פ 24941-06-20 בית המשפט השלום בקריות מיום 13.10.20 של 4 חודשים במצטבר לעונש שהושת על הנאשם בתיק זה.

סך הכל ירצה הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 8.4.22 .

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם שלא יעבור עבירה כנגד שוטרים או עבירת אלימות לרבות עבירת איומים וירשע בה.

אני מחייבת את הנאשם בפיצוי כספי למתלוננת בסכום של ₪ 1,500 אשר ישולם בתוך 100 ימים. המאשימה תמציא למזכירות פרטי המתלוננת.

ניתן בזאת צו להשמדת החרב בחלוק תקופת הערעור.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ט תמוז תשפ"ב, 18 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.